

Arrest

nr. 197 978 van 15 januari 2017
in de zaak X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 juli 2017 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. MASSAER en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Hawiye (> Sheiqhaal > Loboge). U bent geboren op 20 maart 1982 in Sakow en wordt door uw moeder te vondeling gelegd.

U wordt opgevoed door pleegouders die u als kind mee naar Mogadishu nemen, waar u opgroeit. U heeft problemen met de oudste zoon van uw pleegouders en wordt op 2 maart 2008 uitgetrouwelijk aan

B.H.A., opdat hij u tegen uw pleegbroer kan beschermen. Na uw huwelijk verhuist u opnieuw naar Sakow, waar u bij uw echtgenoot intrekt. U was een huisvrouw.

Uw echtgenoot is een handelaar en reist meerdere keren per jaar naar Mogadishu. Al Shabaab verklaart dat hij bij de volgende reis naar Mogadishu dingen moet meenemen voor hen. Wanneer uw echtgenoot echter terug naar Mogadishu moet voor zijn zaak, regelt hij het zo dat een collega voor hem naar Mogadishu reist. Wanneer Al Shabaab dit verneemt, wordt uw echtgenoot opgeroepen om naar de basis te gaan. Al Shabaab wilt hem straffen omdat hij niet met hen wil samenwerken en houdt hem gevangen. De clanoudere van uw echtgenoot weet hem vrij te krijgen op voorwaarde dat hij in de stad blijft.

Een clangenoot van uw echtgenoot verwittigt hem dat Al Shabaab hem ter dood wil veroordelen en enkele dagen later zal berechten. Uw echtgenoot besluit Sakow te ontvluchten.

Enkele dagen na het vertrek van uw echtgenoot komen leden van Al Shabaab bij u thuis. Ze zeggen dat u hen moet laten weten wanneer uw echtgenoot contact met u opgenomen heeft. Uw echtgenoot belt u de volgende dag, maar vertelt niet waar hij zich bevindt. Uw buurvrouw hoort het gesprek en verwittigt Al Shabaab.

Op 20 mei 2015 komen drie mannen van Al Shabaab u thuis ophalen. U moet uw telefoon afgeven. U verklaart dat uw echtgenoot niet verteld heeft waar hij zich bevindt. U wordt meegenomen naar de gevangenis. U wordt aldoo gevraagd waar uw echtgenoot is en u wordt geslagen. U blijft volhouden dat u niet weet waar uw echtgenoot zich bevindt.

Op 25 mei 2016 weet u te ontsnappen wanneer er vlak voor het avondgebed een ruzie uitbreekt tussen enkele gevangenen en de bewakers zich met de ruziemakers bezighouden. De bewakers verliezen u uit het oog en u weet samen met een medegevangene te ontsnappen. Jullie gaan beiden naar de woning van de oom van uw medegevangene, die jullie beiden naar Nusduniyo stuurt. U reist via Slalagle verder naar Dhoooley, waar uw pleegmoeder woont. U reist verder via Kenia naar België, waar u op 27 juni 2016 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een medisch attest neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit

een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt sinds 2008 in Sakow, provincie Middle Juba, verbleven te hebben.

U verklaart voor het CGVS aanvankelijk voor uw huwelijk in 2008 teruggekeerd te zijn naar Sakow (gehoorverslag CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor verklaart u echter in Mogadishu gehuwd te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, verklaart u dat er eigenlijk geen trouwerij plaatsgevonden heeft, maar dat het huwelijk in Mogadishu verbonden werd, waarna de man u direct meegenomen heeft naar Sakow. **Dat u niet kan duiden of u voor of na uw huwelijk naar Sakow verhuisde, tast de doorleefdheid van uw verklaringen m.b.t. uw terugkeer naar Sakow reeds fundamenteel aan.** Daarenboven verklaart u voor het CGVS dat het nichtje van uw man, Samsam, 9 jaar was toen u bij hem kwam en dat zij nu – in 2017 – 14 jaar oud is (gehoorverslag CGVS, p. 12). Aangezien u verklaart in 2008 bij uw man gekomen te zijn, kan zij in 2017 onmogelijk slechts 14 jaar oud zijn.

Gevraagd in welk district Sakow gelegen is, verklaart u dat **de stad Sakow valt onder het district van Buale** (gehoorverslag CGVS, p. 4). Ter bevestiging gevraagd of het in district Buale gelegen is, antwoordt u bevestigend dat Buale het district is waar de administratie van Sakow is. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **de stad Sakow eveneens de hoofdplaats is van het district Sakow** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Er kan van u, die verklaart sinds 2008 in de stad Sakow gewoond te hebben, verwacht worden dat u weet dat Sakow de naam is van zowel de stad als het district.

Gevraagd of uw kinderen bij u thuis of in een ziekenhuis geboren zijn, verklaart u dat een van uw kinderen in een ziekenhuis in Mogadishu geboren is (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd waarom u naar een ziekenhuis in Mogadishu gebracht werd, verklaart u suikerziekte te hebben. Gevraagd of dat niet in een ziekenhuis in Sakow behandeld kon worden, verklaart u dat **vrouwen met suikerziekte of hoge bloeddruk niet kunnen bevallen in een ziekenhuis in Sakow, waarna u verklaart op dat moment reeds 2 of 3 dagen weeën te hebben gehad.** Gevraagd of er een MCH in Sakow is, antwoordt u ontkennend. U verklaart verder 2 dagen onderweg geweest te zijn naar Mogadishu (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is echter niet aannemelijk dat u nog naar Mogadishu gebracht zal worden om te bevallen wanneer u reeds 2 dagen weeën heeft. **Verder gevraagd of er later een ziekenhuis in Sakow was, verklaart u dat er geen ziekenhuis in Sakow was aangezien Al Shabaab aanwezig is.** Gevraagd waar mensen naar toe gaan als ze medische zorgen nodig hebben, verklaart u dat men naar Mogadishu of Baidabo gaat. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er wel degelijk medische voorzieningen in Sakow aanwezig waren in de periode van uw bevalling, maar ook een maand voor uw vertrek uit Sakow (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Daarenboven, gevraagd naar de laatste uitbraak van een diarree-epidemie, verklaart u dat het ergens in 2012 geweest is (gehoorverslag CGVS, p. 29). Uit informatie voor het CGVS blijkt echter dat er **in 2016, een maand voor uw vertrek, een medicijntekort was omwille van een uitbraak van een diarree-epidemie** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken sinds 2008 in Sakow verbleven te hebben, o.m. omdat u niet weet dat er een ziekenhuis in Sakow is dat in 2016 met een medicijntekort had af te rekenen wegens een epidemie (gehoorverslag CGVS, p. 30), verklaart u dat u niet gevraagd werd of er medicijntekort was of dat er een ziekenhuis in Sakow is waar mensen met diarree terecht kunnen. Aangezien u zelf verklaart dat er in 2012 een diarree-epidemie uitbrak, kan van u verwacht worden dat u eveneens weet dat er in 2016 een epidemie uitbrak. Daarenboven, aangezien er in 2016 meer dan 50 mensen in Sakow overleden zijn aan de gevolgen van deze ziekte, kan van u verwacht worden dat u weet dat er een gebrek aan medicatie was en dat er een ziekenhuis of andere medische voorziening in Sakow is.

U legt daarenboven een oppervlakkige verklaring af waarom u de Juba-rivier zowel links als rechts vanaf uw woning kan zien (gehoorverslag CGVS, p. 25-26). Gevraagd waarom u de rivier zowel links als rechts van uw woning kan zien, verklaart u dat deze schuin voor het huis gelegen is. Hoewel u verklaart niet goed te weten of het links of rechts is, houdt u vol dat u de rivier langs beide kanten kan zien liggen.

Gevraagd hoe het komt dat u de rivier steeds zal zien, verklaart u slechts dat er geen hoge gebouwen zijn en 'het maakt niet uit in welke hoek van de stad je bent'. Aan de hand van een tekening gevraagd of

de rivier langs twee kanten voorbij de stad stroomt, verklaart u dat de rivier aan een kant van het huis is, maar dat je moet schuin kijken. U kan slechts een oppervlakkige verklaring geven waarom u de rivier in beide richtingen kan zien wanneer u voor uw huis staat. U verklaart daarenboven dat het plaatsje Nus-Duniyo aan de rivier gelegen is, nl. dat er geen plaatsen tussen Nus-Duniyo en de rivier liggen, 'misschien nog akkervelden of zo' (gehoorverslag CGVS, p. 4). **Het verwondert dat u niet met zekerheid kan zeggen of er akkervelden tussen de rivier en Nus-Duniyo gelegen zijn, aangezien u de rivier overgestoken bent om naar dit dorp te gaan.** Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt daarenboven dat Nus-Duniyo op enige afstand van de rivier gelegen is, waarbij meerdere dorpen tussen de rivier en Nus-Duniyo gelegen zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Daarenboven bent u niet bekend met de clans die in Sakow woonachtig zijn. U verklaart dat de **meerderheid van de inwoners van Sakow behoren tot de clans Macalinweyne en Galadle** (gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd welke subclans van Macalinweyne en Galadle, verklaart u dat alle subclans van beide clans daar wonen. **Gevraagd om enkele subclans te benoemen, verklaart u deze niet te kennen, omdat u vroeger niet heel lang in Sakow gewoond heeft.** Het verwondert dat u verklaart sinds 2008 in Sakow gewoond te hebben, maar niet weet welke subclans van Macalinweyne of Galadle er woonachtig zijn, nochtans de meerderheid van de bewoners zoals u zelf verklaart. Er kan van u verwacht worden dat u een aantal subclans van Macalinweyne weet te benoemen, te meer daar u eerder tijdens het gehoor verklaarde dat uw echtgenoot behoort tot de clan Macalinweyne (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Gevraagd of er in Sakow gevochten werd, verklaart u enkel dat er vroeger een clanconflict was (gehoorverslag CGVS, p. 27). **Gevraagd of er de laatste 2 jaar dat u in Sakow was, gevochten werd, verklaart u dat niet te weten.** U de mogelijkheid gegeven om toch enige verklaringen te geven over het gevecht in het district Sakow tussen twee groepen binnen Al Shabaab, nl. de groep pro-Al Qaida en pro-ISIS, gevraagd naar geruchten die de ronde deden over Al Shabaab, verklaart u dat niemand de naam Al Shabaab luidop durft te noemen, maar dat zij de religieuze mannen genoemd worden. Gevraagd wat er op die manier over hen gezegd wordt, verklaart u nogmaals dat men niet zo uitgebreid over Al Shabaab durft te spreken. Gevraagd of er gepraat wordt over plaatsen waar Al Shabaab gevochten heeft, u zodoende nogmaals de mogelijkheid gegeven om verklaringen af te leggen over het betreffende gevecht in het district Sakow, verklaart u dat ze niet willen dat hun verlies bekend gemaakt wordt. **Gevraagd of er over gesproken wordt als Al Shabaab gewonnen heeft, verklaart u niet gezien te hebben dat daarover gesproken wordt,** maar dat ze willen dat mensen steeds goede dingen zeggen over hen. Aangezien u weet dat in 2015 een leider van Al Shabaab gedood werd in de buurt van de stad Sakow (gehoorverslag CGVS, p. 15) kan verwacht worden dat u eveneens weet dat in de buurt van de stad Sakow een gevecht tussen beide groepen plaatsgevonden heeft.

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u niet zou weten welke de internationale landcode is om naar Somalië, uw thuisland, te bellen. Gevraagd naar het telefoonnummer van uw echtgenoot, geeft u het volledige telefoonnummer, beginnend met 00222... (gehoorverslag CGVS, p. 14). Aangezien u niet de internationale landcode van Somalië vermeldt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) ter bevestiging specifiek naar de internationale landcode van Somalië gevraagd, geeft u nogmaals dezelfde cijfercombinatie. Geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk gemaakt had sinds 2008 in Sakow verbleven te hebben, o.m. omdat u de internationale landcode van Somalië niet kent, vraagt u zich af welke de landcode is, nl. 0022 of 0025 (gehoorverslag CGVS, p. 30), waarbij u besluit dat het toch 00222 is. Aangezien u verklaart telefonisch contact gehad te hebben met uw kinderen in Sakow (gehoorverslag CGVS, p. 13), kan verwacht worden dat u de internationale landcode van Somalië kent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt sinds 2008 in het district Sakow, gelegen in de regio Middle Juba, verbleven te hebben. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Sakow heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in uw dossier aanwezig om uw herkomst uit Mogadishu te betwisten.

U maakt het echter ook niet aannemelijk dat u problemen heeft met de kinderen van F.A.A. en I.A.I. omdat u niet de biologische dochter bent van beide personen, maar als vondeling opgenomen werd in het gezin (gehoorverslag CGVS, p. 9 + p. 23).

*Vooreerst wordt opgemerkt dat u bij de DVZ geen verklaringen aflegt waaruit blijkt dat u problemen heeft met de kinderen van uw pleegouders (vragenlijst CGVS, punt 3.1-3.7). Daarenboven verklaart u bij aanvang van het gehoor voor het CGVS dat u alle elementen van uw asielrelaas reeds bij de DVZ kon aanhalen (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). **Het is niet aannemelijk dat u dergelijke problemen bij de DVZ niet zou vermelden aangezien deze bezwaarlijk een detail genoemd kunnen worden m.b.t. uw leven in Somalië, dit tast de doorleefdheid van uw problemen omdat u een pleegkind bent reeds grondig aan.***

*U verklaart opgevoed te zijn door F.A.A. en I.A.I. (gehoorverslag CGVS, p. 7). Voor de DVZ verklaarde u echter opgevoed te zijn door F.A. (verklaring DVZ, punt 13B). Voor het CGVS verklaart u eveneens dat **beiden in Sakow geboren zijn** (gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl u voor de DVZ verklaarde **niet te weten waar zij geboren zijn** (verklaring DVZ, punt 13B). U verklaart voor het CGVS eveneens dat **uw biologische moeder M. heet** (gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl u voor de DVZ verklaarde de **naam van uw biologische moeder niet te kennen** (verklaring DVZ, punt 13A). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw (pleeg)ouders.*

***Daarenboven verklaart u aanvankelijk voor het CGVS dat uw pleegvader iets minder dan twee jaar geleden overleden is, maar dat u het pas drie maanden voor uw vertrek te weten kwam** (gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde bij aanvang van het gehoor Sakow verlaten te hebben begin juni 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 4). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat u in de **4e of de 5e maand van 2015 vernam dat uw pleegvader overleden was** (gehoorverslag CGVS, p. 25), een tijdstip aanzienlijk vroeger dan u aanvankelijk doet uitschijnen. U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u vernam dat uw pleegvader overleden zou zijn.*

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk vondeling te zijn. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan de reden dat u uitgethuwelijk werd aan B.H.A., nl. dat hij u diende te beschermen tegen de oudste zoon van uw pleegouders (gehoorverslag CGVS, p. 17), waardoor het eveneens opnieuw niet aannemelijk is dat u zich in 2008 in Sakow vestigde.

U legt daarenboven tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. uw huwelijk, die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

*U verklaart voor het CGVS op **2 maart 2008** gehuwd te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Voor de DVZ verklaarde u echter op **3 februari 2008** gehuwd te zijn (verklaring DVZ, punt 15a). **Zoals eerder reeds aangehaald, legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de stad waar uw huwelijk heeft plaatsgevonden.** U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw huwelijk.*

***U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over uw echtgenoot.** Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart u immers dat uw echtgenoot behoort tot de clan **Rahanweyn** (> Macalinweyne > Warsame) (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat uw echtgenoot behoort tot de clan **Deir** (verklaring DVZ, 15a).*

Deze elementen tasten verder uw algehele geloofwaardigheid aan, bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2, a en b.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waaruit blijkt dat u diabetes heeft. Gevraagd wat u wilt aantonen met dit attest, verklaart u dat het enkel is om te laten weten dat u ziek bent (gehoorverslag CGVS, p. 19). Dit attest kan bijgevolg het voorgaande niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of –instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen.

Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend

aantal mortieraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 5 juli 2017 het volgende aan:

"Verzoekster werd het statuut van vluchteling en subsidair beschermingsstatuut geweigerd.

Het CGVS stelt dat verzoekster er niet in slaagt om haar vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS stelt dat haar verhoor allerlei hiaten en tegenstrijdigheden vertoont, daar waar zij de aardrijkskundige situatie van Somalië onvoldoende blijkt te kennen en stelt daarenboven dat de huidige situatie in de hoofdstad Mogadishu door het verdrijven van Al Shabaab, niet meer precair en levensbedreigend té noemen is.

Dat men met deze motivering voorbij gaat aan het feit dat verzoekster ONGELEETTERD is en zich wat het schrijven betreft, dient te beperken tot het plaatsen van haar naam.

Zij ging nooit naar school, leerde noch lezen noch schrijven en kent bijgevolg de departementale indeling van haar land in het geheel niet.

Dat hier de reden dient te worden gezocht en gevonden van het feit dat ze de stad Sakow situeert in een verkeerd district en een onvoldoende kennis heeft van de verschillende steden waar zij tijdens haar vlucht voorbij kwam, laat staan dat zij op de hoogte was van de aardrijkskundige ligging van deze steden.

Zij weet alleen dat zij via een betaling - die gebeurde door haar pleegmoeder - het land is kunnen ontvluchten.

Wat de dreiging van Al Shabaab betreft, staat het zonder enige twijfel vast dat deze inderdaad uit Mogadishu werden verdreven maar het is ook even duidelijk dat de dreiging ook binnen de stad nog steeds voelbaar is, door het plegen van aanslagen en razia's.

Het feit dat haar echtgenoot, als handelaar, werd verplicht materialen te smokkelen voor Al Shabaab, en dit weigerde zodat hij op de vlucht ging, ook haar leven ernstig bedreigde.

Dat zij effectief werd gevangen gezet en gezien Al Shabaab haar echtgenoot wilde vermoorden en zij de enige link was, ook haar leven bedreigd werd.

Dat zij, gezien deze omstandigheden wel degelijk voldoet aan de vereisten van de conventie van Geneve om erkend te worden als vluchteling

Dat het CGVS daarenboven in haar motivering slechts stelt dat er ernstige redenen zijn om te twijfelen aan haar verklaringen en zich hiervoor uitsluitend baseert op een onvoldoende kennis van de administratieve indeling van Somalië, samen met een algemeen rapport waaruit blijkt dat de stad Mogadishu na het verdrijven van Al Shabaab "veiliger" is geworden. Het CGVS geeft zelf toe dat er zich nog regelmatig ongeregelde heden en aanslagen voordoen en Al Shabaab verre van overwonnen of volledig verdreven is.

Dat er voor verzoekster in ieder geval "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer zij in haar land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar zij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en zij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen."

Verzoekster vreest persoonlijk geïsoleerd te worden en een werkelijk risico te lopen gezien het intern gewapend conflict dat in haar land heerst.

Gezien deze gegronde vrees voor een onmenselijke of vernederende behandeling reëel is, is deze ook in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens

Het CGVS onderzoekt of motiveert onvoldoende waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiair beschermingsstatuut."

In het verzoekschrift wordt gevraagd om de bestreden beslissing te hervormen en verzoekster "het statuut van vluchteling te willen toekennen, minstens het subsidiair beschermingsstatuut. Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat Generaal verder onderzoek."

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat

zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoekster in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.3.2. Aangezien verzoekster verklaart op 20 maart 1982 geboren te zijn in Sakow, Middle Juba, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot haar zes à zeven jaar, waarna zij naar Mogadishu (wijk Wadajir) verhuisde waar zij tot 3 februari 2008 verbleef, om vervolgens als gehuwde vrouw terug te keren naar Sakow waar zij woonde tot haar vlucht op 2 juni 2016 (verklaring DVZ, punt 4, 5, 10), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij is opgegroeid in Somalië en er de laatste acht jaar in Sakow, Somalië, heeft verbleven. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.3.3. Verzoeksters beweerde (recente) herkomst uit het dorp Sakow, Middle Juba, Somalië kan niet worden aangenomen nu (i) verzoekster niet eenduidig kan stellen of zij voor of na haar huwelijk naar Sakow zou zijn verhuisd (*"2008, toen ik ging trouwen, ben ik teruggekeerd naar Sakow. Mijn huwelijk heeft in (s)Sakow plaatsgevonden."*, gehoorverslag van het CGVS van 24 mei 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 3; *"Eigenlijk heeft er geen trouwerij plaatsgevonden. Toen het huwelijk verbonden werd in Mogadishu, heeft de man me direct meegenomen naar Sakow, zo kwam ik terug in Sakow terecht."*, CGVS-verslag, p. 9); (ii) zij verkeerdelijk aangeeft dat Sakow onder het district Buale valt, terwijl Sakow de hoofdplaats van het gelijknamige district Sakow is (CGVS-verslag, p. 4; zie informatie administratief dossier); (iii) zij verklaarde dat er geen ziekenhuis in Sakow was en is en daarom als diabetespatiënt naar het ziekenhuis in Mogadishu werd gebracht om er te bevallen van één van haar kinderen (CGVS-verslag, p. 12), terwijl er wel degelijk een ziekenhuis is in Sakow (zie informatie administratief dossier) en verzoekster omwille van haar medische problematiek dit had horen te weten; (iv) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de geboorteplaats van haar beide kinderen – bij de DVZ verklaarde zij dat beide kinderen in Sakow geboren zijn, (verklaring DVZ, punt 16), terwijl zij bij het CGVS aangaf dat zij van één van haar kinderen in het ziekenhuis in Mogadishu is bevallen

(CGVS-verslag, p. 12); (v) verzoekster stelde dat de laatste diarree-epidemie uitbrak in 2012 (CGVS-verslag, p. 29), terwijl er in 2016, een maand voor verzoeksters haar vertrek, nog een medicijntekort was omwille van een uitbraak van een diarree-epidemie en meer dan 50 mensen in Sakow zijn overleden ten gevolge hiervan wat gezien haar familiale toestand niet aan haar kon zijn voorbijgegaan indien ze er woonde (zie informatie administratief dossier); (vi) zij aangeeft dat Nus-Duniyo niet ver van Sakow verwijderd ligt, *“Je moet alleen maar de rivier oversteken en het is aan de overkant van de rivier. (...) Neen, geen plaatsen (tussen), misschien nog akkervelden of zo”* (CGVS-verslag, p. 4), terwijl er meerdere dorpen tussenin gelegen zijn (zie informatie administratief dossier); (vii) verzoekster niet bekend is met de (sub)clans die in Sakow wonen (CGVS-verslag, p. 20); (viii) zij niet op de hoogte is van enige recente gevechten in de omgeving van Sakow (CGVS-verslag, p. 27), terwijl er in de buurt van Sakow onder meer in 2015 gevechten waren tussen aanhangers van Al Qaida en aanhangers van ISIS, met negen doden tot gevolg (zie informatie administratief dossier); en (ix) geen geloof kan worden gehecht aan haar beweringen telefonisch contact te hebben gehad met haar kinderen in Sakow, nu zij de internationale landcode van Somalië niet kent (CGVS-verslag, p. 14, p. 30).

2.3.4. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster ongeletterd is, nooit naar school is gegaan en zij bijgevolg de departementale indeling van haar land niet kent, merkt de Raad vooreerst op dat van verzoekster niet verwacht wordt dat zij een bijzonder gedetailleerde kennis over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië kan aantonen, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoeksters profiel en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Er wordt niet verwacht van verzoekster dat zij de volledige departementale indeling van haar land aangeeft, doch louter dat zij kan stellen in welk district Sakow, waar zij beweerdelijk acht jaar als volwassen vrouw gewoond heeft, gelegen is. Dit klemmt te meer nu verzoekster wel bekend was met het district Buale, waar zij geen band mee heeft. Verzoeksters kennis komt dan ook gebrekkig ingestudeerd voor.

2.3.5. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Sakow, district Sakow, provincie Middle Juba, Somalië en het bijgevolg niet aannemelijk heeft gemaakt daar werkelijk verbleven te hebben. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Sakow, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.3.6. Evenmin kan geloof gehecht worden aan verzoeksters beweerde problemen met de kinderen van haar pleegouders (CGVS-verslag, p. 23), nu (i) verzoekster heeft nagelaten dit te melden bij de DVZ (vragenlijst CGVS) en verklaarde alle elementen van haar asielrelaas te hebben aangehaald bij de DVZ (CGVS-verslag, p. 3) en (ii) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij werkelijk is opgegroeid in een pleeggezin, gezien zij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de identiteit en persoon van haar pleegouders en biologische moeder (verklaring DVZ, punt 13 A en B; CGVS-verslag, p. 7-8) en zij niet eenduidig kon stellen wanneer zij vernomen heeft dat haar beweerde pleegvader overleden was (CGVS-verslag, p. 4, p. 9, p. 25).

2.3.7. Verzoeksters algehele geloofwaardigheid wordt verder ondergraven nu tevens geen geloof kan gehecht worden aan haar beweerde huwelijk. Zo kan zij niet eenduidig stellen waar en wanneer zij gehuwd is (zie *supra*) en legt zij incoherente verklaringen af aangaande de clan van haar beweerde echtgenoot – Deir (verklaring DVZ, punt 15a) tegenover Rahanweyn (CGVS-verslag, p. 10).

2.3.8. Uit de stukken van het dossier blijkt aldus dat verzoekster op ernstige wijze verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht doordat zij ongeloofwaardige verklaringen aflegt en derhalve weigert duidelijkheid te verschaffen inzake haar regio van herkomst.

Volledigheidshalve dient worden opgemerkt dat er geen elementen in het dossier voorhanden zijn die verzoeksters beweringen, dat zij sinds 1988 à 1989 tot 3 februari 2008 in Mogadishu, Somalië verbleven heeft, ondersteunen. Ter terechtzitting gevraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, waarom verzoekster van Mogadishu zou zijn, ontkende verzoekster zelf uit Mogadishu afkomstig te zijn. De verwerende partij stelt dienaangaande zich te schikken naar de wijsheid van de rechter. Waar verzoekster blijft volharden in haar verklaringen uit Sakow, komt het de Raad niet toe te speculeren van waar verzoekster dan wel afkomstig is. Bijkomend kan uit verzoeksters verklaringen nog blijken dat verzoekster niettemin ze in telefonisch contact staat met haar familie, de landcode van Somalië niet kent.

2.3.9. Het door verzoekster neergelegd medisch attest kan bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Het attest, dat werd opgesteld in België, bevestigt louter dat verzoekster diabetespatiënt is,

wat niet wordt betwist, maar kan verzoeksters beweerde herkomst uit Sakow, Somalië niet staven, noch haar Somalische nationaliteit.

2.3.10. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren.

2.3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Sakow, Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Sakow, Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Sakow, Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK